

İsa Məsihin Vəhyi - Üç Nömrə

Peyğəmbərlik Təməllərinin Üzə Çıxarılması: Vəhy və Həqiqət Yolunun Tədqiqi

Jeff Pippenger
2023-08-21

“Beləliklə, sahəni araşdırıb həqiqətin qiymətli cəvahiratını axtarmaq üçün qazdıqca, gizli xəzinələr aşkar edilir. Gözlənilmədən toplanmalı və əziz tutulmalı olan qiymətli filiz tapırıq. Və axtarış davam etdirilməlidir. İndiyədək tapılmış xəzinənin çox hissəsi səthə yaxın olmuş və asanlıqla əldə edilmişdir. Axtarış düzgün aparıldıqda, saf bir anlayışı və qəlbi qoruyub saxlamaq üçün hər cür səy göstərilir. Ağıl açıq saxlandıqda və vəhy sahəsi daim araşdırıldıqda, həqiqətin zəngin yataqlarını tapacağıq.

“Köhnə həqiqətlər yeni yönərdə aşkar ediləcək və axtarış zamanı nəzərdən qaçırılmış həqiqətlər üzə çıxacaq. Qüdrətli həqiqətlər yanlışlığın sofistikasi altında basdırılmışdır, lakin onlar səylə axtaran tərəfindən tapılacaq. O, həqiqətin qiymətli cəvahiratlarının xəzinə evini tapıb açdıqca, bu, heç də qarət deyildir; çünki bu cəvahiratları dəyərləndirənlərin hamısı onlara sahib ola bilər və o zaman onların da başqaları üçün açılacaq biləcəkləri bir xəzinə evi olar. Paylaşan kəs özünü xəzinədən məhrum etmir; çünki onu başqalarını cəlb edəcək tərzdə təqdim edə bilmək üçün araşdırdıqca, yeni xəzinələr tapır....”

“Həqiqət müəllimləri kimi xalqın qarşısında duranlar böyük mövzularla məşğul olmalıdırlar. Onlar qiymətli vaxtı əhəmiyyətsiz mövzular haqqında danışmaqla sərf etməməlidirlər. Qoy Kəlamı öyrənsinlər və Kəlamı vəz etsinlər. Qoy Kəlam onların əllərində iti, iki ağızlı qılınç kimi olsun. Qoy o, keçmiş həqiqətlərə şahidlik etsin və gələcəkdə nə olacağını göstərsin.

“Peyğəmbərliyin bütün böyük həqiqətləri üzərinə artmış bir nur saçılacaq və onlar tərəvət və parıltı içində görünəcəklər, çünki Salehlik Günəşinin parlaq şüaları hər şeyi işıqlandıracaq.” Manuscript Releases, cild 1, 37–40.

İnanıram ki, əvvəlki məqalələr vasitəsilə artıq kifayət qədər peyğəmbərlik təmsillərini yerinə qoymuşam ki, Vəhy kitabı boyunca irəliləməyə başladığımda möhkəm bir istinad nöqtəmiz olsun. Əgər bu məqalələri internetdə oxuyursunuzsa, ümid edirəm anlayırsınız ki, məqalələr tarixə görə ardıcılıqla düzülmüşdür. Anlayıram ki, məqalələri izləyənlər arasında mənim paylaşdıqlarıma əksəriyyəti ilə artıq tanış olanlar var və bütün bu təkrarçılığa görə onlardan üzr istəyirəm. Mən Future for America-nın istifadə etdiyi prinsiplərə yeni olan birisinin bizim araşdırdığımız həqiqətləri anlayıb mövzuya bağlı qalması üçün kifayət qədər Müqəddəs Kitab əsaslandırması verməyə çalışmışam, baxmayaraq ki, o, bir çoxumuzun artıq bildiyi bu anlayışlarla müəyyən tanışlıqdan məhrum ola bilər.

Vəhy kitabında açılmış elə çox qüdrətli həqiqətlər vardır ki, yaxın vaxta qədər mən onları heç vaxt dərk etməmişdim. Mən bu həqiqətləri bölüşməzdən əvvəl onları dəstəkləyən peyğəmbərlik əsasını qurmağa çalışmadan sadəcə ictimaiyyətin ixtiyarına verə bilərdim, lakin bu həqiqətlər o qədər yeni və o qədər ciddidir ki, mən onları, inandığım kimi, möhlət bağlanmazdan az əvvəl baş verən

Vəhyin möhürlərinin açılması kimi təqdim olunan bu həqiqətləri yerləşdirəcəyim bir təməl olmadan paylaşmağa razı olmamışam.

O mənə dedi: “Bu kitabın peyğəmbərlik sözlərini möhürləmə; çünki vaxt yaxındır. Qoy haqsız olan yenə haqsızlıq etsin; murdar olan yenə murdarlıq etsin; saleh olan yenə salehlik etsin; müqəddəs olan yenə müqəddəs olsun.” Vəhy 22:10, 11.

İsa həqiqəti öyrətmək barədə, mənəcə burada da tətbiq olunan bir prinsip irəli sürdü. Bu prinsip Müqəddəs Ruhun işinin müəyyənləşdirilməsi çərçivəsində təqdim olunmuşdur.

O gəlidiyi zaman dünyanı günah, salehlik və hökm barəsində mühakimə edəcək: günah barəsində, çünki Mənə iman etmirlər; salehlik barəsində, çünki Mən Atamın yanına gedirəm və siz artıq Məni görməyəcəksiniz; hökm barəsində isə, çünki bu dünyanın hökmdarı artıq mühakimə olunmuşdur. Sizə deyəcək hələ çox sözüm var, lakin indi onları daşıya bilməzsiniz. Ancaq O, həqiqət Ruhu gələndə sizi bütün həqiqətə yönəldəcək; çünki Özündən danışmayacaq, amma nə eşidərsə, onu söyləyəcək və gələcək şeyləri sizə bildirəcək. O Məni izzətləndirəcək; çünki Mənim olandan götürəcək və sizə bildirəcək. Yəhya 16:8–16.

Məsih, “Sizə söyləyəcək hələ çox şeyim var, lakin siz indi bunlara dözə bilməzsiniz,” dedikdə, bu, mənim belə bir əqidəmi təsdiqləyir ki, indi bölüşüləcək çox şey vardır, lakin əvvəlcə həmin həqiqətlərin üzərində qurulacağı məntiqi bir əsas olmalıdır. Beləliklə, əvvəlki ayələr üç mələyin xəbərlərini Müqəddəs Ruhun “dünyanı günah, salehlik və hökm barəsində” məzəmmət etməsi kimi təqdim olunan həqiqət kimi müəyyən edir. Həmin üç xəbər son xəbərdarlıq ismarıcıdır; buna görə də Müqəddəs Ruhun işini müəyyən edən bu parça mühüm bir şahidlikdir, çünki o vurğulayır ki, bu ismarıq tədricən dərk olunur və yalnız Müqəddəs Ruhun yağını daşıyanlar tərəfindən başa düşülür. Yəhya, Vəhy kitabında, dünyanın sonunda Şənbəyə ibadət edən Yeddinci Gün Adventisti olduğunu bildirməklə, məhz həmin həqiqəti təmsil edir.

Rəbbin günündə Ruhda idim və arxamdan şeypur səsi kimi uca bir səs eşitdim. Vəhy 1:10.

Dünyanın sonunda Vəhydə açılmış olan xəbəri anlayacaq Yeddinci Gün Adventistləri bunu “Ruhda” olduqları üçün edəcəklər. Bizə “Advent xalqının təcrübəsini təsvir edir” deyilən məsəlin kontekstində Yəhya hikmətli bir bakirədir, çünki onda Ruhun yağı vardır. O, dünyanın sonunda arxalarından gələn böyük bir səsi eşidən hikmətli bakirələri təmsil edir. Onun “arxasından gələn səs” növbəti ayədə müəyyən edildiyi kimi Alfa və Omeqadır və bu səs ona köhnə yollara qayıdıb onlarda yeriməyi bildirir.

Rəbb belə deyir: Yollarda durun, baxın və qədim cığırırları soruşun; yaxşı yolun harada olduğunu öyrənin və onunla gedin; onda canlarınız üçün rahatlıq tapacaqsınız. Amma onlar dedilər: “Biz onunla getməyəcəyik.” Yeremya 6:16.

Yeremiyanın istinad etdiyi “rahatlıq” axır yağış zamanı Müqəddəs Ruhun tökülməsidir. Növbəti ayədə Yeremiya Adventizmin əsaslarına (qədim yollara) qayıtmaqdan və o yollarda yeriməkdən imtina edən ağılsız bakirələrin ikinci bir təsvirini verir.

Mən də üzərinizə gözətçilər qoydum və dedim: “Şeypurun səsinə qulaq asın.” Lakin onlar dedilər: “Qulaq asmayacağıq.” Yeremya 6:17.

Yəhya arxasından ona qədim yollara, yaxud Adventizmin təməllərinə yönələn səsi eşitdiyi zaman, onun eşitdiyi səs şeypur kimidir. Həmin səs Allahın Adventizm üzərində qoyduğu “keşikçilər” vasitəsilə çatdırılır. Ata Miller hökmün açılmasını elan edən birinci mələyin bəyanı zamanı, Adventizmin başlanğıcında xəbərdarlıq şeypurunu çalan keşikçi idi. Lakin Yəhya xüsusilə hökmün bağlanmasını elan edən üçüncü mələyin ismarıcını təbliğ edənləri təmsil edir. O, Allahın Millerin xidməti vasitəsilə qurduğu təməllərə qayıdanları təmsil edir.

İllər boyu biz dönə-dönə göstərmişik (və bu, Habakkukun Cədvəllərində tapıla bilər) ki, birinci mələyin “Allahdan qorxun” xəbəri günahı məhkum etmək üçündür, ikinci mələyin xəbəri isə salehliyin zahir olduğu yerdir və üçüncü xəbər hökmü müəyyən edir. Bunlar üç mələyin üç addımı və eyni zamanda Müqəddəs Ruhun işinin də üç addımıdır. Həmin üç addım həmçinin ibrani dilində “həqiqət” kimi tərcümə olunan sözü təşkil edən üç ibrani hərfi ilə təmsil olunur. Yəhya on altıncı fəsildən olan parçada İsa, Müqəddəs Ruhun Allahın xalqını “bütün həqiqətə” yönəltməkdə olan işindən danışır, eyni zamanda onlara “gələcək şeyləri” də göstərir. Bununla belə, İsa bildirir ki, Onun “sizə deməli çox şeyi var, lakin siz indi onları daşıya bilməzsiniz.”

Ümid edirəm ki, “həqiqət” kimi tərcümə olunan ibrani sözünün əhəmiyyətinin bir hissəsini anlamısınız. Çünki biz bu simvolu tədqiqatımıza yenidən tətbiq etməyə başlamışıq. Vəhy kitabının birinci fəslinin ilk üç ayəsində Allahla insan arasındakı ünsiyyət prosesi müəyyən edilir. O, hətta Vəhy kitabı ilahiliyin üçqat təbiətini müəyyən etməzdən əvvəl müəyyən edilir. Bu, Vəhy kitabının son ayələrində ikinci bir şahid tapır və bununla da, “sətir üstə sətir” prinsipinin tətbiqinə əsaslanaraq, daha çox işıq hasil edir.

Sonra Yaradılış 1:1–2:3-ü əlavə etdikdə, Vəhyin əvvəlində və sonunda yerləşən əvvəlki iki xəttin üzərinə qoymaq üçün üçüncü bir şahid və başqa bir peyğəmbərlik xətti tapırıq.

Sonra Əhdi-Ətiqdə gələcək İlyası müəyyən edən son vədi də əlavə edirik və beləliklə, dörd peyğəmbərlik xəttimiz olur.

Sonra Əhdi-Cədidin birinci fəslini əlavə edirik və Alfa və Omeqa prinsipini bütün xətlərə tətbiq etdikdə, Müqəddəs Kitabda tapılan son xəbəri birləşdirmək üçün əlimizdə beş xətt olur. Əgər artıq müəyyən etdiyimiz bu beş xətti, həmin beş xəttin hamısına bu prinsipi tam şəkildə tətbiq etməklə yekunlaşdırsaydıq, onda Matta kitabının sonunun və Yəhya kitabının sonunun, nəzərdən keçirdiyimiz bu beş “birinci və son” peyğəmbərlik xəttinin hamısının şəhadət etdiyi eyni məlumata şəhadət etdiyini görməyi gözləməliyik.

Açılan xəbər Vəhy kitabında təsbit olunmuşdur; buna görə də, Bacı Uaytın bizə “Müqəddəs Kitabın bütün kitabları Vəhy kitabında birləşir və orada sona çatır” deyər bildirməsi ilə uyğun olaraq, o, digər xətlər üçün istinad nöqtəsidir. Vəhy kitabının ilk üç ayəsinin xəbəri, Allahın Öz sözünü Yəhyaya yazıb kilsələrə göndərməsi üçün çatdırmaqda istifadə etdiyi prosesi müəyyən edir. Yeni Əhdin birinci kitabı, artıq qeyd edildiyi kimi, İsa Məsihin nəsil şəcərəsini təqdim edir və o, çox məlumatverici bir məqamla başlayır.

İsa Məsihin, Davud oğlu, İbrahim oğlu nəslinin kitabı. Matta 1:1.

İsa mübahisəcil yəhudilərlə birbaşa ünsiyyətinə “Davudun oğlu” mövzusu ilə onları susduraraq son qoydu; bu mövzu yəhudilər tərəfindən yalnız o halda başa düşülə bilirdi ki, onlar başlanğıc və sonluq barədə Müqəddəs Kitab prinsipini anlamış olaydılar. Onlar bunu anlamadılar, Adventistlərin çoxu da anlamır. Tarixin təkrarlanması prinsipinə qarşı mübahisə etmək istəyən hər kəs qədim İsrailin müasir İsraili təmsil etdiyini anlamadığını göstərir və bu prinsipə inanmaq istəməmələri, qədim İsrailin sonunda həmin prinsipi anlamaq istəməməyin eynisidir. İsa yəhudilərə verdiyi son müəmma vasitəsilə, Davudun Rəbbinin necə həm də Davudun oğlu ola biləcəyi barədəki müəmmağa onları yönəldərək həmin prinsipi təmsil etdi.

Yəhyanın birinci fəsli bildirir ki, başlanğıcda Kəlam Allahla idi, Kəlam Allah idi və Kəlam hər şeyi yaratdı. Bu, əlbəttə, bizim istinad etdiyimiz digər xətlərlə uyğunluq təşkil edir. Əgər sonra Yəhya Müjdəsindəki son sözləri nəzərdən keçirsək, görürük ki, Peter İsanın necə öləcəyini təsvir etdiyini eşitdikdən sonra, İsadən həvari Yəhyanın başına nə gələcəyini soruşur.

Peter onu görüb İsaya dedi: Ya Rəbb, bəs bu adam nə olacaq? İsa ona dedi: Əgər Mən istəyirəmsə ki, o Mən gələndək qalsın, bundan sənə nə? Sən Mənim ardımca gəl. O zaman qardaşlar arasında bu söz yayıldı ki, həmin şagird ölməyəcək. Halbuki İsa ona deməmişdi: “O ölməyəcək”; əksinə demişdi: “Əgər Mən istəyirəmsə ki, o Mən gələndək qalsın, bundan sənə nə?” Bunlara şəhadət edən və bunları yazan şagird budur; və biz bilirik ki, onun şəhadəti həqiqidir. İsanın etdiyi başqa çox şeylər də vardır; əgər onların hər biri ayrıca yazılısaydı, mənəcə, yazılacaq kitabları hətta dünyanın özü belə yerləşdirə bilməzdi. Amin. Yəhya 21:21–25.

Peter Yəhyanın necə öləcəyini, yaxud ümumiyyətlə ölüb-ölməyəcəyini bilmək istəyirdi. Cavab mətndə iki dəfə təkrar olunur: əvvəl İsa bunu bəyan etdi, sonra isə Yəhya yenidən belə dedi: “Əgər Mən istəsəm ki, o [Yəhya] Mən gələndək qalsın, bunun sənə nə dəxli var?” Yəhya İsanın İkinci Gəlişindəki yaşad.

Siz həmin “həqiqəti” yalnız o halda görə və ya eşidə bilərsiniz ki, tarixin təkrarlanmasına inanarsınız, həmçinin təkrarlanacaq olan həmin tarixin dünyanın sonunda təkrarlandığına da inanarsınız. Dünyanın sonu, Yəhyanın Vəhy kitabını yazdığı zaman olduğu yerdir. Yəhyanın Müjdəsindəki son kitab başlanğıc və sonluğa dair digər xətlərlə uzlaşır, çünki o, Yəhyayı İkinci Gəlişə aparan hadisələrin tarixində yerləşdirir; orada o, son xəbərdarlıq ismarıcını bəyan edənləri təmsil edərək, həmin ismarıcı kilsələrə göndərir.

“İlk məsihçilərin günlərində Məsih ikinci dəfə gəldi. Onun birinci gəlişi Bethlehəmdə oldu; O zaman O, körpə olaraq gəldi. Onun ikinci gəlişi isə Patmos adasında oldu; orada O, Özünü izzət içində vəhy alan Yəhyaya aşkar etdi; Yəhya Onu görəndə ‘Onun ayaqları önünə ölü kimi yıxıldı’. Lakin Məsih ona bu mənzərəyə tab gətirməsi üçün qüvvət verdi və sonra ona Asiyanın kilsələrinə yazmaq üçün bir xəbər verdi; həmin kilsələrin adları hər bir kilsənin xüsusiyyətlərini təsvir edir.

“Məsihin Öz qulu olan peyğəmbərə açdığı işıq bizim üçündür. Onun vəhyində üç mələyin xəbərləri, habelə böyük qüdrətlə göydən enib öz izzəti ilə yer üzünü işıqlandırmaqlı olan mələyin təsviri verilmişdir. Onda axır günlərdə mövcud olacaq pisliyə və vəhşi heyvanın

nişanına qarşı xəbərdarlıqlar vardır. Biz bu xəbəri yalnız oxuyub anlamaqla kifayətlənməməli, onu dünyaya qəti və birmənalı səslə bəyan etməliyik. Yəhyaya açılmış bu şeyləri təqdim etməklə biz xalqı oyada biləcəyik.” Manuscript Releases, cild 19, 41.

Yəhya müjdəsinin sonu, Yəhyanı İkinci Gəlişin tarixində peyğəmbərlik baxımından yerləşdirməklə, Vəhyin ilk üç ayəsindəki xəbərləşmə prosesini müəyyən edir. Beləliklə, İsanın ilk “ikinci gəlişi”ndən (Patmos) Onun son “ikinci gəlişi”ni təsvir etmək üçün istifadə edir. Bu, nəzərdən keçirdiyimiz digər xətlərlə tam uyğunluq təşkil edir, çünki bu, Yəhyanı dünyanın sonunda, İsa Məsihin Vəhyini qəbul etdiyi Patmosda təqdim edir. Bəs Matta kitabının sonu haqqında nə demək olar?

Sonra on bir şagird Qalileyaya, İsanın onlara təyin etdiyi dağa getdilər. Onu gördükdə Ona səcdə etdilər; lakin bəziləri şübhə etdi. İsa yaxınlaşıb onlara dedi: Göydə və yerdə bütün hakimiyyət Mənə verilmişdir. Buna görə də gedin, bütün millətləri şagird edin, onları Ata, Oğul və Müqəddəs Ruh adı ilə vəftiz edin; sizə əmr etdiyim hər şeyi yerinə yetirməyi onlara öyrədin; və budur, Mən dövrün sonunadək həmişə sizinləyəm. Amin. Matta 28:16–20.

Bu keçiddə bütün hakimiyyət İsaya verilir və bu, əlbəttə, Onun yaradıcılıq qüdrəti olardı. Sonra O, Atanın, Oğulun, həmçinin Yaradılışın birinci fəslində sular üzərində hərəkət edən Müqəddəs Ruhun və Allahın taxtının önündə olan yeddi ruhun adı ilə vəftiz etməyi əmr edir. Bu keçid göstərir ki, məsihçilər səmavi üçlüyün üç şəxsini bir-birindən fərqli üç varlıq kimi tanımalıydılar. Matta kitabının sonu, digər altısının etdiyi kimi, bu sətirlərə əlavə edir.

“Məsih vəftizi Öz ruhani Padşahlığına daxilolmanın əlaməti etmişdir. O, bunu Atanın, Oğulun və Müqəddəs Ruhun hakimiyyəti altında tanınmağı arzu edən hər kəsin riayət etməli olduğu müsbət bir şərt etmişdir. İnsan kilsədə bir məskən tapmazdan əvvəl, Allahın ruhani Padşahlığının astanasını keçməzdən əvvəl, ilahi adın möhürünü — “Rəbb salehliyimizdir” — qəbul etməlidir. Yeremya 23:6.

“Vəftiz dünyadan son dərəcə ciddi bir imtinaadır. Ata, Oğul və Müqəddəs Ruhun üçqat adı ilə vəftiz olunanlar xristian həyatlarının lap başlanğıcında açıq şəkildə bəyan edirlər ki, Şeytana xidməti tərk etmiş və padşah nəslinin üzvləri, səmavi Padşahın övladları olmuşlar. Onlar bu əmri yerinə yetirmişlər: «Onların arasından çıxın və ayrılın, ... murdar şeyə toxunmayın». Və onlarda bu vəd yerinə yetirilir: «Mən sizi qəbul edəcəyəm və sizə Ata olacağam, siz də Mənim oğullarım və qızlarım olacaqsınız, — hər şeyə Qadir Rəbb belə deyir». 2 Korinfilərə 6:17, 18.

“Məsihçilər vəftizin təntənəli ayininə tabe olduqları zaman, O, Onun qarşısında sadıq qalacaqlarına dair etdikləri əhdi qeydə alır. Bu əhd onların sədaqət andıdır. Onlar Ata, Oğul və Müqəddəs Ruhun adı ilə vəftiz olunurlar. Beləliklə, onlar göyün üç böyük qüvvəsi ilə birləşirlər. Onlar dünyadan imtina etməyə və Allahın Padşahlığının qanunlarına riayət etməyə özlərini həsr edirlər. Bundan sonra onlar həyatın yeniliyi içində yeriməlidirlər. Artıq onlar insanların ənənələrinə tabe olmamalıydılar. Artıq onlar qeyri-dürüst üsullara əl atmamalıydılar. Onlar göylərin Padşahlığının qaydalarına itaət etməlidirlər. Onlar Allahın izzətini axtarmalıydılar. Əgər onlar etdikləri əhdə sadıq qalsalar, onlara bütün salehliyi yerinə yetirməyə qadir edəcək lütf və qüvvə veriləcəkdir. ‘Onu qəbul edənlərin hamısına, Onun adına iman edənlərə Allahın övladları olmaq ixtiyarını verdi.’” Evangelism, 307.

İsa Öz Kəlamında sonu başlanğıc vasitəsilə göstərir, çünki O, Kəlamdır və O, Alfa və Omeqadır.

Bu yeddi xətti bir araya gətirmək, Allah ilə insan arasında ünsiyyət prosesinin çox ətraflı bir mənzərəsini qurur; eyni zamanda digər “xətlər” şahidlərinin irəli sürdüyü və təsbit etdiyi bir çox başqa həlledici və mühüm həqiqətləri də ortaya qoyur. Alfa və Omeqanı təmsil edən peyğəmbərliyin yeddi “xətti”. Bəs Malaki kitabı haqqında nə demək olar?

Malakinin kitabı Adventizmdə sədaqətsiz kahinlərə qarşı kəskin bir məzəmmətdir. O, dünyanın sonunda Adventizmdə iki sinif ibadətçinin müəyyən edilməsi ilə başlanır.

Rəbbin İsrailə Malaki vasitəsilə olan sözünün yükü. “Mən sizi sevmişəm”, — deyir Rəbb. Amma siz deyirsiniz: “Bizi nə ilə sevdin?” Rəbb deyir: “Esav Yaqubun qardaşı deyildimi? Bununla belə, Mən Yaqubu sevdim.” Malaki 1:1, 2.

Malaki bizə daha sonra bildirir ki, dünyanın sonunda olan iki sinif ibadət edənlər iki sinif kahinlərdir.

İndi isə, ey kahinlər, bu əmr sizin üçündür. Əgər dinləməsəniz və əgər adımlı izzətləndirməyi ürəyinizə qoymasanız, Ordular Rəbbi deyir: üzərinizə lənət göndərəcəyəm və bərəkətlərinizi lənətləyəcəyəm; bəli, onları artıq lənətləmişəm, çünki bunu ürəyinizə qoymursunuz. Malaki 2:1, 2.

Malakinin başlanğıcı iki kahin sinfi vasitəsilə Laodikeyalı və Filadelfiyalı xəbəri təmsil edir. Kahinlərə “eşitmək” əmr olunur. Yəhya eşidən kahinləri təmsil edir və kahin Allahın əhd üzrə seçilmiş xalqını təmsil edir. Onlar artıq lənətlənmişlər və əgər “eşitməzlərsə” və “bunu ürəklərinə qoymazlarsa” yaxud “qoymaq istəməzlərsə”, yenidən lənətlənəcəklər.

Siz də diri daşlar kimi ruhani bir ev, müqəddəs kahinlik olaraq bina edirsiniz ki, İsa Məsih vasitəsilə Allaha məqbul olan ruhani qurbanlar təqdim edəsiniz. Buna görə də Müqəddəs Yazıda belə yazılmışdır: “Budur, Mən Sionda seçilmiş, qiymətli bir baş guşə daşını qoyuram; və Ona iman edən əsla xəcalətə düşməyəcəkdir.” Deməli, iman edən sizlər üçün O qiymətlidir; amma itaətsizlər üçün isə inşaatçıların rədd etdikləri daş guşənin baş daşı oldu, həm də büdrəmə daşı və maneə qayası oldu; onlar Kəlamda büdrəyirlər, çünki itaətsizdirlər; buna da təyin olunmuşdular. Lakin siz seçilmiş bir nəsil, padşahlıq kahinliyi, müqəddəs bir millət, Allaha məxsus bir xalqsınız ki, sizi qaranlıqdan Özünün heyvətamiz nuruna çağırmanın fəzilətlərini bəyan edəsiniz. Siz ki, əvvəl xalq deyildiniz, indi isə Allahın xalqısınız; mərhəmətə nail olmamışdınız, indi isə mərhəmətə nail olmuşsunuz. 1 Peter 2:5–10.

Kahinlər Allahın seçilmiş xalqıdır; onlar məbədin təməlinəki “künc daşı” ilə sınaqdan keçirilirlər. Künc daşı bütün digər təməl daşlarının uyğunlaşdırıldığı daşdır və eyni zamanda bütün məbədin ağırlığını daşıyan daşdır. Millerin künc daşı Levililər iyirmi altıdakı “yeddi vaxt” idi. Künc daşı, yaxud bənnaların rədd etdikləri daş, Peyğəmbərlik Ruhunun yazılarında çox dəqiq şəkildə təsvir olunan məbədin tikintisinin həqiqi hekayəsidir. Rədd edilən ilk daş barədə bir məqam bundan ibarətdir ki, o, rədd edildikdən sonra kənara qoyuldu və həmin andan etibarən məbədin bənnaları öz iş sahələrinin içində kənara qoyulmuş həmin künc daşına müntəzəm olaraq ilişib büdrəyirdilər. O, büdrəmə daşı idi.

Malakidə Allah pis kahinlərə, həmçinin ağılsız Laodikiya bakirələri kimi tanınanlara, onları “lənətləyəcəyini” və artıq lənətləmiş olduğunu bildirir. O, onları lənətləyir, çünki onlar İlyas xəbərini “eşitmək” və onu ürəklərinə “qoymaq” istəmirlər. İlyas xəbəri ataların ürəklərini övladlara, övladların ürəklərini isə atalara yönəldir. Onların ürəklərinin dönməsi, atalar və övladlar barədə olan İlyas xəbərini eşitməyi təmsil edir ki, bu da birinci və sonuncu prinsipidir. Birinci və sonuncu barədə olan xəbəri eşitmək kifayət deyil; o, ürəyin üzərinə qoyulmalıdır. İlyas xəbərini qəbul etmək, onu ürəyinə qoymaq deməkdir. Əgər bir kahin bu prinsipi eşitmək istəməzsə, lənətlənəcəkdir.

Onlar lənəti öz üzərlərinə gətirdilər; belə ki, 1863-cü ildə Millerin kəşf etdiyi ən birinci təməl həqiqəti rədd etmə prosesinə başladılar və bu günədək həmin rəddi davam etdirməkdən başqa heç nə etməmişlər. Lakin mərhələli lənət 1863-cü ildə başlasa da, (çünki onlar artıq lənətlənmişdirlər), gələcək zamanda ifadə olunan lənət, bazar günü qanunu zamanı Rəbbin ağzından qusulub atıldıqları vaxt baş verir. Malakinin başlanğıcı sonu təsvir edir, çünki son, müdrik və ağılsız kahinlərə verilən son xəbərdarlığı təmsil edir. Malakidə müdrik və ağılsız olanlar Esav və Yaqub kimi təqdim olunur. Böyük qardaş ilk doğulan olmaq hüququ vasitəsilə əhdi təmsil edir və bu, kiçik qardaşla qarşılaşdırılır. Böyük olan birinci, kiçik olan isə sonuncudur.

Malakidə həm Esav, həm də Yaqub Laodikeyalı Adventistlərdir, lakin sonuncu nəhayət Rəbbin “səsini” eşitdi, tövbə etdi və adı İsrailə dəyişdirildi. Böyük qardaş, birinci olan isə eşitmədi. Yaqub yuxu gördüyü gecə və Məsihi təmsil edən nərdivan üzərində mələklərin qalxıb-endiyini gördükdə Rəbbin səsini eşitdi. Yaqub, Yəhyanın və Yaqubun qalxıb-enən mələklər olan nərdivan yuxusunda göstərildiyi kimi, Vəhy kitabının birinci fəslinin ilk üç ayəsini yaşadıqları zaman Laodikeyalılardan Filadelfiyalıya çevrilən, dünyanın sonunda yaşayan Laodikeyalı Adventistləri təmsil edir. Həmin təcrübə Yaqubun İsrailə, yəni Filadelfiyalıya çevrilməsinin başlanğıcını göstərir. Yaqubun çevrilmə hekayəsinin sonu isə onun Penueldə Məsihlə güləşdiyi vaxtdır. Beləliklə, Yaqubun ilk doğum haqqı hekayəsi Vəhy kitabının birinci fəslinin ilk üç ayəsində, son xəbərdarlıq ismarıcının möhürünün açılması baş verdiyi zaman başlayır və yeddi son bəlanın vaxtında, müsibət dövründə sona çatır.

Başlanğıcların və sonların bütün dörd dəsti “sətir üstünə sətir” İsa Məsihin Vəhyinin ismarıcına şəhadət edir. Sual budur: axmaq kahinlər eşidəcəklərmi, yoxsa eşitməyəcəklər?

Bu peyğəmbərlik sözlərini oxuyan və eşidib orada yazılanları yerinə yetirən nə bəxtiyardır; çünki vaxt yaxındır. Vəhy 1:3.

Ruhun kilsələrə nə dediyini eşidən hikmətli kahinlər, İlyasın xəbərini eşidirlər. Miller İlyas idi və bəziləri eşitdi, lakin başqaları imtina etdi.

“Minlərlə insan William Millerin təbliğ etdiyi həqiqəti qəbul etməyə yönəldildi və bu xəbəri bəyan etmək üçün İlyasın ruhu və qüdrəti ilə Allahın xidmətçiləri yetişdirildi. İsanın qabaqcadan gələn carçısı Yəhya kimi, bu ciddi xəbəri təbliğ edənlər də baltanı ağacın kökünə qoymağa və insanları tövbəyə layiq bəhrələr gətirməyə çağırmağa məcbur olduqlarını hiss edirdilər. Onların şəhadəti kilsələri oyatmağa, onlara güclü təsir göstərməyə və onların həqiqi xarakterini aşkara çıxarmağa yönəlmişdi. Və gələcək qəzəbdən qaçmaq barədə ciddi

xəbərdarlıq səsləndirilərkən, kilsələrlə birləşmiş olanların bir çoxu şəfa verən xəbəri qəbul etdi; onlar öz geri dönmələrini gördülər və acı tövbə göz yaşları, ruhun dərin iztirabı içində Allahın qarşısında təvazökar oldular. Allahın Ruhu onların üzərinə endikcə, onlar da bu nida səsləndirməyə kömək etdilər: “Allahdan qorxun və Ona izzət verin; çünki Onun hökm saati gəlib çatmışdır.”” Early Writings, 233.

Miller həm İlyas, həm də Vəftizçi Yəhya ilə timsal olunurdu, çünki Vəftizçi Yəhya Məsihin birinci gəlişi üçün yolu hazırladı, Miller isə 22 oktyabr 1844-cü ildə Məsihin səmavi məbədin Ən Müqəddəs Yerinə gəlməsi üçün yolu hazırladı. Malaki birbaşa Yəhyanın və Millerin işini eyniləşdirir.

Budur, Mən Öz elçimi göndərəcəyəm və o, Mənim önümçə yolu hazırlayacaq; sizin axtardığınız Rəbb, bəli, zövq aldığınız əhdin elçisi, qəflətən Öz məbədinə gələcək; budur, O gələcək, Ordular Rəbbi deyir. Lakin Onun gəlişi gününə kim tab gətirə bilər? O zahir olduğu zaman kim dayana bilər? Çünki O, saflaşdıranın oduna və paltar yuyanların sabununa bənzəyir. O, gümüşü saflaşdıran və təmizləyən kimi oturacaq; Levi oğullarını təmizləyəcək və onları qızıl və gümüş kimi arıdacaq ki, onlar Rəbbə salehliklə təqdim gətirsinlər. O zaman Yəhudanın və Yerusəlimin təqdimləri qədim günlərdə olduğu kimi, əvvəlki illərdə olduğu kimi, Rəbbə məqbul olacaq. Mən hökm etmək üçün sizə yaxın gələcəyəm; sehrbazlara, zinakarlara, yalandan and içənlərə, muzdurun haqqını əlindən alanlara, dul qadına və yetimə zülm edənlərə, qəribi haqqından döndərənlərə və Məndən qorxmayanlara qarşı sürətli şahid olacağam, Ordular Rəbbi deyir. Çünki Mən Rəbbəm, dəyişmirəm; buna görə siz, Yaquub oğulları, məhv edilməmişsiniz. Malaki 3:1–6.

Öz tarixinin “keşikçisi” olaraq, Millerin işi məbədin təməllərinin qaldırılmasını təmsil edirdi. Onun başlanğıcdakı işi məbədin tamamlanmasını təmsil edən bir işi nümunə göstərməlidir. Həmin son iş şeypurun müəyyən bir səsle çalınması üçün başqa bir keşikçi tələb edir. Miller və birinci mələyin ismarıcı mühakimənin açılmasını elan etdilər, və Millerin timsalını verdiyi keşikçi Adventizmin sonunda mühakimənin bağlanmasını elan edəcəkdir.

Malakidə Rəbb hökm gətirəcəyini vəd edir: “cadugərlərə, zinakarlara, yalan yerə and içənlərə, muzdurun haqqını, dul qadını və yetimi əzənlərə, qəribi haqqından döndərənlərə və məndən qorxmayanlara qarşı.” Burada kimlikləri göstərilənlər “Qoşunlar Rəbbi”ndən “qorxmayan”lardır. William Miller insanları “Allahdan qorxmağa” çağıran birinci mələyin elçisidir. Təməlləri rədd etmək Allah qorxusunu rədd etməkdir.

Çünki budur, soba kimi yandıracaq o gün gəlir; və bütün məğrurlar, bəli, bütün pislilik edənlər saman çöpü olacaq; və gələn gün onları yandırır məhv edəcək, Ordular Rəbbi deyir; elə ki, onlarda nə kök, nə də budaq qoyacaq. Lakin adımdan qorxan sizlər üçün salehlik Günəşi qanadlarında şəfa ilə doğacaq; və siz çıxıb axurda bəslənmiş buzovlar kimi böyüyəcəksiniz. Və siz pisləri tapdalayacaqsınız; çünki Mənim bunu edəcəyim gündə onlar ayaqlarınızın altındakı tabanların altında kül olacaqlar, Ordular Rəbbi deyir. Qulum Musanın qanununu xatırlayın; onu Xorevdə bütün İsrail üçün, qaydalar və hökmlərlə birlikdə ona əmr etdim. Budur, Rəbbin o böyük və dəhşətli günü gəlməzdən əvvəl sizə peyğəmbər İlyası göndərəcəyəm; və o, ataların ürəyini övladlara, övladların ürəyini də atalara döndərəcək ki, Mən gəlib yeri lənətlə

vurmayım. Malaki 4:1–6.

- Müqəddəs Kitabın başlanğıcı (Yaradılış) və Müqəddəs Kitabın sonu (Vəhy).
- Əhdi-Ətiqin başlanğıcı (Yaradılış) və Əhdi-Ətiqin sonu (Malaki).
- Əhdi-Cədidin başlanğıcı (Matta) və Əhdi-Cədidin sonu (yenə də Vəhy).
- Yəhyanın şahidliyinin başlanğıcı (Yəhyanın Müjdəsi) və Yəhyanın şahidliyinin sonu (yenə də Vəhy).
- Malakinin başlanğıcı və Malakinin sonu.
- Matta Müjdəsinin başlanğıcı və Matta Müjdəsinin sonu.
- Yəhyanın Müjdəsinin başlanğıcı və Yəhyanın Müjdəsinin sonu.
- Dörd Müjdənin başlanğıcı və dörd Müjdənin sonu.

Bir dəfədən çox istinad edilən peyğəmbərlik başlanğıclarını və ya sonlarını çıxardığımız zaman, bu, Vəhy kitabının ilk üç ayəsi üzərinə bir araya gətirilib yerləşdirilməli olan səkkiz peyğəmbərlik xəttinə bərabər olur. Bəs Yaradılışın sonu necə?

Yaradılış kitabının əllinci fəslə Yusifin ölümü ilə başa çatır.

Beləliklə, Yusif yüz on yaşında vəfat etdi; onu mumiyaladılar və Misirdə tabuta qoydular. Yaradılış 50:26.

Qırx səkkizinci fəsil Yaqubun ölümünü müəyyən edir. Qırx səkkizinci fəsildə əvvəlcə Yaqubun ölümünün, əllinci fəslin yekun ayələrində isə Yusifin ölümünün qeyd olunması, Yaradılış kitabının sonu kimi Yaradılışın son üç fəslinin üzərinə Alfa və Omeqanın möhürünü qoyur.

Bu iki ölüm İsrailin Misirdə əsarətinin başlanğıcının və sonunun rəmzləri kimi istifadə olunur. Başlanğıcda Yaqubun cəsədi ataları ilə birgə dəfn olunmaq üçün geri aparılır, Musa isə Misirdən çıxarkən Yusifin cəsədini onun atalarının dəfn yerində dəfn olunmaq üçün özü ilə aparır.

Musa Yusifin sümüklərini özü ilə götürdü; çünki Yusif İsrail övladlarına qəti and içdirmişdi və demişdi: “Allah sizi mütləq ziyarət edəcək; siz də mənim sümüklərimi buradan özünüzlə aparacaqsınız.” Çıxış 13:19.

Yaradılış kitabının sonu son üç fəsildən ibarətdir. Qırx səkkizinci fəsildə Yaqub (İsrail) öz on iki oğlunun üzərinə xeyir-dualar söyləyir; bunlar birbaşa olaraq araşdırıcı mühakimənin “son günlərində” həmin on iki qəbilənin başına gələcək şeylərə dair peyğəmbərliklər kimi göstərilir.

Və Yaqub oğullarını çağıraraq dedi: Toplaşın ki, axır günlərdə başınıza gələcək şeyləri sizə bildirim. Toplaşın və eşidin, ey Yaqubun oğulları; atanız İsrailə qulaq asın. Yaradılış 49:1, 2.

Təhqiqat hökmünün “axır günlərində” Rəbb Vəhy kitabında yüz qırx dörd min olaraq təmsil olunan on iki oğlunu toplamağı vəd edir. Yəhyanın Vəhy kitabında təqdim etdiyi məhz onlardır. Onlar Yaqubdan gələn bir çağırışla, öz başlanğıc tarixlərindən gələn, onlara “eşitmələri” və “qulaq asmaları” deyilən bir çağırışla toplanırlar. Axır günlərdə, Yaqubun oğulları ilə təmsil olunanlar bir xəbəri “eşidir” və “qulaq asır”, yaxud Yəhyanın dediyi kimi, orada yazılanları “saxlayırlar”. Bu, atadan övladlara yönələn bir çağırışdır; bu, İlyas mesajıdır. Çağırılanlar “Yaqubun oğul[ları]”

adlanır və həmçinin ataları olan “İsrailə qulaq asmalıdırlar”.

Malakidə Esav və Yaqub müdrik və ağılsız bakirələri təmsil edir. Çağırış onların atası Yaqubdan və onların atası İsraildəndir; bu da göstərir ki, son çağırış verildikdə hər kəs Laodikeya Adventistidir və Yaqub olan aldadıcı oğulmu, yoxsa İsrail olan qalib oğulmu olacağı seçimi onların öz əllərinə verilir. Onlara seçim etməyə imkan verən şey ismarıcın daxilindəki yaradıcı qüvvədir. Əgər ismarıc oxunur, eşidilir və qorunursa, onda hər şeyi varlığa gətirmiş həmin eyni yaradıcı qüvvə vasitəsilə onlar İsrail oğluna çevriləcəklər. Eşitməkdən imtina etmək isə Yaqubun, yəni aldadıcının təcrübəsini saxlamaqdır.

Vəhydə möhürü açılan xəbərin toplanış çağırışı ilə eyni olan Yaqubun toplanış çağırışı, başa düşülməsi vacib olan mühüm bir rəmzdır. Levililər iyirmi altının “yeddi vaxtı” öyrədir ki, əvvəlcədən səpələnmə olmadan heç bir toplanış yoxdur. Yüz qırx dörd min, çağırışdan əvvəl səpələnmiş olanlardır. Bu həqiqət Müqəddəs Kitabda təkrar-təkrar göstərilir.

Ey millətlər, Rəbbin sözünü eşidin, onu uzaq adalarda elan edin və deyin: İsraili pərənpərənsalan Onu toplayacaq və çoban öz sürüsünü qoruduğu kimi, onu qoruyacaq. Yeremya 31:10.

Yüz qırx dörd min nəfərlə yenilənən əhdə Allahın Öz qanununu bizim ürəklərimizə yazacağı vədi daxildir. Lakin Rəbbin onlar üçün bu yaradıcı əməli yerinə yetirdiyi şəxslər bundan əvvəl dağılmışdılar.

Yenə Rəbbin sözü mənə nazil olub dedi: “Ey bəşər oğlu, sənin qardaşların, bəli, sənin qardaşların, qohumluğunun adamları və bütün İsrail evi tamamilə, Yerusəlim sakinlərinin haqqında dedikləri kəslərdir: ‘Rəbdən uzaqlaşın; bu torpaq mülk olaraq bizə verilmişdir.’ Buna görə də: Xudavənd Rəbb belə deyir: Baxmayaraq ki, Mən onları büt-pərəst xalqlar arasına uzaqlara atmışam və baxmayaraq ki, onları ölkələr arasında səpələmişəm, yenə də gedəcəkləri ölkələrdə onlar üçün kiçik bir müqəddəs məkan olacağam. Buna görə də: Xudavənd Rəbb belə deyir: Mən sizi xalqların arasından toplayacağam, səpələndiyiniz ölkələrdən bir yerə yığacağam və İsrail torpağını sizə verəcəyəm. Onlar oraya gəlib onun bütün iyrənc şeylərini və bütün mürdərliklərini oradan götürüb atacaqlar. Mən onlara bir ürək verəcəyəm və içinizə yeni bir ruh qoyacağam; daş ürəyi onların bədənindən çıxaracaq və onlara ət ürəyi verəcəyəm.”
Yezekeel 11:14–19.

“Saçılma” ilə əlaqədar yüz qırx dörd min nəfərin bir yerə toplanması haqqında daha çox söz demək olar, lakin əvvəlcə nəzərdən keçirdiyimiz bu doqquz istinadda Alfa və Omega imzasının mülahizəsini bir araya gətirməliyik.

Yaradılış kitabının son üç fəslində iki sinif təmsil olunur. Üsyançılardan ibarət bir sinif və müdriklərdən ibarət bir sinif. Hər iki sinif “budur yol, onunla gedin” deyən bir səs eşidir, lakin bu siniflərdən biri şeypurun səsinə qulaq asmaqdan və qədim yollarda yeriməkdən imtina etdi. Yaradılışın qırx səkkizinci fəslindən əllinci fəslinədək olan hissədəki üsyançılar sinfi on üçüncü qəbilə ilə təmsil olunur.

Qədim İsrailin başlanğıcında on üç qəbilə var idi və müasir İsrailin başlanğıcında on üç şagird var idi. Digər on iki şagirddən fərqləndirilən o bir şagird (necə ki, Efrayim digər qəbilələrdən

fərqləndirilmişdi) hər ikisi üsyanın simvoludur. Sister White birbaşa Yəhudanı ağılsız bakirə adlandırır.

“Buğdanın arasında alaqlar olub və həmişə də olacaq; müdriklərlə birlikdə ağılsız bakirələr, çiraqları ilə birlikdə qablarında yağ olmayanlar da olacaq. Məsihin yer üzündə yaratdığı kilsədə tamahkar bir Yəhuda var idi və kilsənin tarixinin hər mərhələsində Yəhudalar olacaqdır.” Signs of the Times, 23 oktyabr 1879.

Yəhuda İskaryot ağılsız bir bakirə idi; o, bir alaqlı idi və əgər ağılsız bir bakirə idisə, deməli, həm də Laodikeyalı idi.

“Ağılsız bakirələr tərəfindən təmsil olunan Kilsənin vəziyyəti, həmçinin Laodikiya vəziyyəti kimi də təsvir edilir.” Review and Herald, 19 avqust 1890.

Yusifin iki oğlu da Yaradılış kitabının qırx səkkizinci fəslində Yaqubdan xeyir-dua aldı və həmin andan etibarən onlara “yarım qəbilələr” deyildi. Yarım qəbilə olsalar da, yenə də qəbilə idilər. Yəhuda İskaryotun yerini tutmaq üçün Mattiya onun əvvəllər sahib olduğu on ikinci yerə gətirildi. Yəhuda bir şagird idi və bu mənada—qədim İsrailin sonunda on üç şagird olduğu kimi, başlanğıcında da on üç qəbilə var idi.

Yusifin oğlu Efrayim (on üçüncü qəbilə) şimaldakı on qəbilə Yerobamı dəstəkləmək üçün bir araya gəlib padşahlığı şimalda on qəbiləyə və cənubda iki qəbiləyə böldükdə, üsyanın rəmzinə çevrildi. Nə üçün Yusifin oğlu Efrayimi üsyanın rəmzi kimi onun qardaşı Menaşşedən daha çox önə çəkirm? Efrayimlə əlaqələndirilən üsyan, Yaqubun öz on iki oğluna xeyir-dua verməsindən əvvəl, qırx səkkizinci fəsildə başlayır. Qırx səkkizinci fəsildə Yaqub əvvəlcə Yusifin iki oğluna xeyir-dua verir. Menaşşe ilk doğulan olduğuna görə, Yusif gözləyir ki, oğullarına verilən ilk xeyir-dua Menaşşenin üzərinə olsun; lakin Yusif Yaqubun Efrayimi seçməsinə qarşı çıxaraq üsyan edir.

Efrayimin Allahın seçilmişlərinin təmsilçisi kimi başlanğıcı üsyan şəhadətinə malikdir və Efrayimin sonu e.ə. 723-cü ildən 1798-ci ilədək Levililər iyirmi altıda bəyan edilən “yeddi dəfə”lik səpələnmədir. E.ə. 723-cü ildə şimaldakı on qəbilə, Efrayim padşahlığı (həmçinin İsrail kimi tanınan), Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin bir padşahlığı kimi ölümcül yara aldı. Həmin ölümcül yara 1798-ci ildə papalıq hakimiyyətinin və onun padşahlığının ölümcül yara alması ilə başa çatan bir zaman peyğəmbərliyinə başladı. Papalıq hakimiyyətinin 1798-ci ildə aldığı ölümcül yara Babilin son süqutunun tipidir; o zaman şimal padşahı Daniel on bir, qırx beşinci ayədə deyildiyi kimi, “köməkçisi olmadan öz sonuna çatacaq”. Axır günlərdə Babilin üsyanı və süqutu 1798-ci ildə papalıq hakimiyyətinin üsyanı və süqutu ilə tipik şəkildə qabaqcadan göstərilmişdi; bu isə öz növbəsində e.ə. 723-cü ildə Efrayim padşahlığının (İsrailin) üsyanı və süqutu ilə tipik şəkildə qabaqcadan göstərilmişdi; o da, Yaradılış kitabının sonunda müəyyən edildiyi kimi, Yusifin atasının peyğəmbərlik ilhamına qarşı üsyanı ilə tipik şəkildə qabaqcadan göstərilmişdi.

Efrayimin simvolu olduğu üsyan onun atasının (Yusifin) öz atasına (Yaquba) qarşı üsyanı ilə başladı. Bu, nəhayətdə şimaldakı on qəbilənin üsyanına gətirib çıxarır; bu da Levililər iyirmi altıncı fəsildə “yeddi dəfə” kimi “təmsil olunan səpələnməyə” aparır. Şimal padşahlığının səpələnməsi

olduğu müddət iki dövrə bölünür. Birincisi 538-ci ildə sona çatır, növbəti dövr isə 1798-ci ildə başa çatır; bunların hamısı Vəhy kitabında möhlət bağlanmazdan az əvvəl möhürü açılan xəbəyə işarə edir. Həmin xəbər Babilin son süqutunu müəyyən edir. Efrayimin peyğəmbərlik tarixinin hər bir nişanəsində üsyan qeyd olunur. Eləcə də on üçüncü şagird olan Yəhuda İskaryotun üsyanı. Bu, on üç rəqəmini üsyanın simvolu kimi müəyyən edən şahidlərdən ikisidir. Lakin bu müqəddəs həqiqətlərin heç biri, əgər insan Millerin kəşf etdiyi ilk həqiqət və Adventizmin rədd etdiyi ilk həqiqət üzərində qurulmuş Adventizmin təməlləri üzərində dayanmırsa, dərk oluna bilməz.

Yaradılış kitabının sonu nəzərdən keçirdiyimiz bütün digər xətlərlə uyğunluq təşkil edir. Xülasə olaraq:

Başlanğıcda Ata, Oğul və Müqəddəs Ruhdan ibarət olan səmavi üçlük, həm də Kəlam olan Oğul tərəfindən həyata keçirilmiş göylərin və yerin yaradılışının şahidi idi. Kəlam Atadan bəşəriyyətə ünsiyyətin vasitəsi oldu və Kəlam bəşəriyyətin Ata ilə ünsiyyət qurması üçün yeganə yoldur. Atanın xəbəri Oğul tərəfindən, göydə Lüsiferin üsyanından sonra Lüsiferi (ışıq daşıyanı) əvəz etmiş mələk Cəbrayıl verildi. Cəbrayıl işığı, yaxud xəbəri qəbul edir və onu Atadan düşmüş yaradılmış ailəyə xəbəri çatdırmaqla vəzifələndirilmiş müqəddəs yaradılmış varlıq olan bir peyğəmbərə çatdırır. Peyğəmbərə verilən xəbər yazıya alınır və sonra bəşəriyyətə çatdırılır. Ünsiyyət prosesinin hər mərhələsində xəbər müqəddəsdir və bu səbəbdən düşmüş insan varlıqları olan peyğəmbərlər də müqəddəs olmalıdırlar. Müqəddəs xəbərin düşmüş bəşəriyyətin əlinə verildiyi anda, bəşəriyyətin müqəddəs bir xəbəri təqdis olunmamış əllərlə idarə etmək potensialı vardır. Beləliklə, müqəddəs xəbərin işığı həm işıq, həm də qaranlıq hasil edir. Xəbər düşmüş insan ailəsinə mənsub olanlar tərəfindən qəbul edildikdə, o, hər şeyi yaratmış olan eyni yaradıcı qüvvəni özündə daşıyır; bu da həmin varlığı bəraət qazandıran qüvvədir. Ünsiyyət prosesinin başlanğıcı onun sonunu nümayiş etdirir. Buna görə də əgər xəbər eşidilər, oxunar və saxlanılırsa, xəbər düşmüş bəşəriyyəti yenidən Oğulun surətinə çevirir.

Bu peyğəmbərliyin sözlərini oxuyan və eşidənlər, həmçinin orada yazılanları yerinə yetirənlər nə bəxtiyardır; çünki vaxt yaxındır. Vəhy 1:3.

Yəhya araşdırıcı hökmün “axır günlər”ində arxalarından bir səs eşidən və keçmişə apan xəbəri qəbul etmək üçün dönən süqut etmiş bəşəriyyəti təsvir edir. Xəbəri qəbul edən və onu həyatlarının bir hissəsi deyil, əksinə müstəsna surətdə bütün həyatları edənlər elə oradaca və o andaca saleh sayılırlar. Saleh sayılmaq müqəddəs edilmək deməkdir. Atadan göndərilən xəbəri oxuyan və eşidənlər həmin xəbəri qəbul edib müqəddəs ediləndə, bu, xəbərin daxilində olan yaradıcı qüdrət vasitəsilə baş verir. İnsanlar İbrahimin iman etdiyi kimi iman etdikləri zaman, yaradıcı qüdrət insanları saleh saymaq işini həyata keçirir. Xəbər onlara dönüb arxalarındakı səsə qulaq asmağı öyrədir; bu səs qədim yollara, yəni təməl həqiqətlərə aparır. Xəbər onları bütün həqiqətə yönəldir və onlar qədim yollarla getdikcə, saleh sayılanların yolu ilə gedirlər.

Lakin salehlərin yolu parlayan işıq kimidir; o, kamil günədək getdikcə daha çox işıq saçır. Pislərin yolu isə qaranlıq kimidir: onlar nəyə bürədiklərini bilmirlər. Oğlum, sözlərimə diqqət yetir; qulağımı kəlamlarıma yönəlt. Qoy onlar gözlərinin önündən ayrılmasın; onları ürəyinin dərinliyində saxla. Çünki onları tapanlar üçün onlar həyatdır, bütün bədənləri üçün isə şəfədir. Ürəyini hər cür səylə qoru; çünki həyatın qaynaqları ondandır. Əyri ağzı özündən uzaq et,

təhrif olunmuş dodaqları özündən kənarlaşdır. Qoy gözlərin düz qabağa baxsın, göz qapaqların da önünə doğru dikilsin. Ayaqlarının yolunu diqqətlə ölç-biç, qoy bütün yolların möhkəmlənsin. Nə sağa dön, nə sola; ayağını şərdən uzaq tut. Süleymanın Məsəlləri 4:18–27.

Çatdırılan xəbərlə saleh sayılanlar getdikcə artan nuru təmsil edən yolda yeriyirlər, lakin elə həmin nur pislərin yolunu müvafiq surətdə daha da qaranlıq edir. Nur zülmətdən ayrılır. Başlanğıcda nurun var olmasını əmr edən yaradıcı qüvvə, bəşəriyyətin sonunda da başlanğıcdakı nurun göstərdiyi eyni təsiri hasil edir. Arxadakı səsi eşitməkdən imtina edən və buna görə də qaralmış yolda yeriməyi seçən sinif Onun Kəlamında “büdrəyir”, çünki onlar təməl daşı üzərində, qədim sınaqdan çıxmış daş üzərində büdrəyirlər. Səs Alfa və Omeqadır, və saleh sayılanlar o sözləri eşidib ürəklərini o sözlərə yönəltəndə, o sözləri ürəklərinin içində saxlayırlar; çünki Alfa və Omega onların ürəklərini atalara (keçmişə) tərəf döndərir, ataların ürəkləri isə sona işarə edir.

Salehlərin yolu düzlükdür; ey ən doğru olan, salehin yolunu Sən tərəzidə çəkirsən. Bəli, ya Rəbb, Sənin hökümlərinin yolunda biz Səni gözləmişik; canımızın istəyi Sənin adına və Səni xatırlamağadır. Gecə canımla Səni arzuladım; bəli, içimdəki ruhumla Səni erkəndən axtaracağam; çünki Sənin hökümlərin yer üzündə olduqda, dünyanın sakinləri salehliyi öyrənəcəklər. Yeşaya 26:7–9.

Allah salehlərin yolunda gedənləri tərəziyə qoyur, yaxud onlara hökm edir və bunu Öz hökmləri yer üzündə olduğu “axır günlərdə” edir. Salehlər, on qız məsəlinindəki gecikmə vaxtının yerinə yetməsində Rəbbi gözləmiş olanlardır. Artan biliyin yolunda gedənlərin arzusu Allahın adını, Onun xarakterini getdikcə daha dərinlən dərk etməkdir. Öz Rəbbini gözləmiş olanlar son xəbərdarlıq ismarıcını bəyan edənlərdir, çünki Gecəyarısı Nidəsini bəyan edənlər onlardır; bu isə, əlbəttə, Vəhy on səkkizin birinci daxili ismarıcıdır və onun ardınca ikinci, xarici ismarıq gəlir.

Bundan sonra mən göydən enən başqa bir mələk gördüm; onun böyük səlahiyyəti var idi və yer üzünü onun izzəti ilə işıqlandı. O, qüdrətli bir səslə bərkdən fəryad edib dedi: Böyük Babil yıxıldı, yıxıldı, cənlərin məskəni, hər murdar ruhun sığınacağı, hər murdar və iyrənc quşun qəfəsi oldu. Çünki bütün millətlər onun zinakarlığının qəzəb şərabından içmiş, yer üzünün padşahları onunla zina etmiş və yer üzünün tacirləri onun hədsiz dəbdəbəsiindən varlanmışlar. Və mən göydən başqa bir səsi eşitdim ki, deyirdi: Ey xalqım, onun içindən çıxın ki, onun günahlarına şərik olmayasınız və onun bələlərindən pay almayasınız. Vəhy 18:1–4.

Vəhy on səkkizinci fəslinin mələyi 11 sentyabr 2001-ci ildə endikdə, Yeddinci Gün Adventist Kilsəsi köhnə yollara qayıtmaq barədə ona edilən son çağırışı rədd etdi. Bununla da o, Birləşmiş Ştatlarda həqiqi protestantlığın buynuzu olmaqdan çıxdı. Həmin anda, Vəhy onuncu fəslinin mələyi 11 avqust 1840-cı ildə adventizmin başlanğıcında endikdə Yəhyanın onu nümunəvi şəkildə qəbul edib yediyi kimi, həmin qüdrətli səsin ismarıcını qəbul edib “yeməyi” seçənlər üçün bir sınaq prosesi başladı. Birinci mələyin ismarıcı rədd edildikdə həqiqi protestantlığın mantiyasını öz üzərinə götürmüş olan ruhani millət, bundan sonra adventizmin başlanğıcında dönük protestantlığın izləri ilə getdi.

Həqiqi protestant buynuzu daha sonra Vəhy onda mələyin əlində olan kiçik kitabdakı xəbəri qəbul edənlərə verildi. 1840-cı ildən 1844-cü ilə qədər Adventizmin başlanğıcındakı sınaq prosesi, 11

sentyabr 2001-ci ildən ABŞ-da bazar qanununadək Adventizmin sonunda baş verən sınaq prosesini təmsil edir. 1840-cı ildən 1844-cü ilədək olan ilk tarix daxilində və 11 sentyabr 2001-ci ildə başlayan sınaq prosesi, protestantlıq əbasını daşıyan əvvəlki möminlər topluluğundan həqiqi protestantlıq əbasını üzərinə götürən yeni bir möminlər topluluğuna doğru dispensasional bir keçidi göstərir.

Bəraət qazanmışların yolunu nəzərdən keçirməyimiz baxımından daha mühüm olan budur ki, həmin tarix daxilində ləngimə vaxtının başlanğıcını qeyd edən bir məyusluq vardır. Sadıqlar həmin vaxtda öz Rəblərini gözləyirlər və bu vaxt Gecəyarısı Nidası ismarıcının möhürünün açılması ilə başa çatır. Adventizmin başlanğıcındakı həmin sınaq prosesi Gecəyarısı Nidası ismarıcının 22 oktyabr 1844-cü ildə tamamlanması ilə sona çatdı. Axırdakı sınaq prosesi isə Yəhya ilə təmsil olunanlar üçün ABŞ-da bazar günü qanunu ilə tamamlanır. Axırdakı Gecəyarısı Nidası ismarıcı, başlanğıcdakı kimi, eynilə tamamlanacaq və Adventizmin başlanğıcında Gecəyarısı Nidası ismarıcının möhürü sınaq prosesinin bağlanmasından əvvəl açılmışdı. Başlanğıcdakı Gecəyarısı Nidası ismarıcı indi axırda açılır.

Saleh edilmiş müdrik bakirələr, pis ağılsız bakirələr ölüm əhdi bağladıkları zaman Allahla əhdə daxil olurlar.

Onun dediyi kəslər bunlardır: “Budur rahatlıq; yorğunu burada dincliyə qovuşdura bilərsiniz; və budur tərəvət.” Lakin onlar eşitmək istəmədilər. Buna görə də Rəbbin sözü onlar üçün əmr üstünə əmr, əmr üstünə əmr; sətir üstünə sətir, sətir üstünə sətir; burada bir az, orada bir az oldu ki, gedib arxaya yıxılınsınlar, sındırılsınlar, tora düşürülsünlər və tutulub aparılsınlar. Buna görə, ey Yerusəlimdə olan bu xalqa hökm edən istehzakar adamlar, Rəbbin sözünü eşidin. Çünki siz dediniz: “Ölümlə əhd bağlamışıq, ölümlər diyarı ilə razılığa gəlmişik; daşqın kimi basıb-keçən qamçı keçdiyi zaman bizə toxunmayacaq; çünki yalanı sığınacağımız etdik, saxtılığın altında gizləndik.” Buna görə də Xudavənd Rəbb belə deyir: “Budur, Mən Sionda təməl üçün bir daş qoyuram, sınıanmış bir daş, qiymətli bir künc daşı, möhkəm bir təməl; iman edən tələsməyəcək.” Yeşaya 28:12–16.

Bəraət qazanmış olanlar Gecəyarısı Fəryadının müqəddəs xəbərini kilsəyə çatdırır və bundan sonra bəşəriyyəti Babildən çıxmağa çağırarkən ikinci səsin xəbərini bəyan edirlər.

“Beləliklə, dünyanın xəbərdar edilməsi üçün görülmə son işdə kilsələrə iki ayrı çağırış edilir. İkinci mələyin xəbəri belədir: ‘Böyük şəhər Babil yıxıldı, yıxıldı, çünki o, bütün millətlərə öz zinakarlığının qəzəb şərabından içirdi.’ Və üçüncü mələyin xəbərinin uca nidasında göydən bir səs eşidilir və deyir: ‘Ey xalqım, ondan çıxın ki, onun günahlarına şərik olmayasınız və onun bəlalərindən sizə də dəyməsin. Çünki onun günahları göyə qədər çatmışdır və Allah onun haqsızlıqlarını xatırlamışdır.’” Review and Herald, 6 dekabr 1892.

Babildən çıxıb salehlərin yolu ilə yeriyənlərə qoşulanlar, səmavi üçlünün adı ilə təmsil olunan vəftiz suyu vasitəsilə sürüyə qəbul edirlər. Bəraət qazananlar—istər hazırda Patmosda Yəhyaya çatdırılmış xəbəri eşidənlər olsun, istərsə də bundan sonra Babildən çağırılıb çıxarılanlar—hamısı Müqəddəs Ruhu qəbul etməklə bəraət qazanırlar. Müqəddəs Ruhun ilahiliyi ilə insanın bəşəriyyətinin həmin birləşməsi, Məsihin Öz üzərinə insan təbiətini götürdüyü zaman nümunə

olaraq ortaya qoyulduğu kimi, həyata keçirilmişdir. Yüz qırx dörd min iki şahid üzərində təmsil olunmuşdu: Yaqubun on iki oğlu və on iki şagird. Pislər on üçüncü qəbilə və on üçüncü şagirdlə təmsil olunurlar. Hər iki təsvirdəki “on üçlüklər” Allaha kahinlər olmaq üçün çağırılmışdılar və bu çağırışı rədd edənlər Esavla təmsil olunurlar, onun kiçik qardaşı Yaqub isə çağırışı qəbul edənləri təmsil edir. Esav və Yaqubun hər ikisi dünyanın sonunda olan Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventistlərini təmsil edir. Bir sinif peyğəmbərin yazıları vasitəsilə çatdırılan müqəddəs xəbəri qəbul edir və İsrailə çevrilir, Esav isə öz adını saxlayır.

Əlbəttə, Alpha və Omeganın bu doqquz sətrində bundan daha çox məna vardır, çünki bu, sadəcə olaraq Allahın Kəlamındakı başlanğıcların və sonların qısa bir xülasəsi idi.

Tarixin doqquz xətti — yaradılışdan İkinci Gəlişədək uzanan peyğəmbərlik tarixlərini təmsil edir. Başlanğıc və sonluqlara aid bu doqquz peyğəmbərlik xəttinin hamısı birbaşa Vəhy kitabının birinci fəslinin ilk üç ayəsi ilə bağlıdır. Həmin üç ayə göstərir ki, sınaq müddəti başa çatmazdan az əvvəl möhürdən açılan İsa Məsihin Vəhyi Allahın yaradıcı qüdrətinin bir təzahürüdür. Musanın dövründən Vəhyçi Yəhyanın zamanınadək öz şəhadətlərini vermiş müxtəlif şahidlərin təqdim etdiyi belə mürəkkəb, bir-birinə hörülmüş bir şəhadəti bundan başqa hansı qüdrət qura bilərdi?

Ayaqqabılarını çıxar, çünki bura müqəddəs torpaqdır.